Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 28 11 JULI 1959

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Vorige week liep ik in de stad, ik had haast en was met mijn gedachten eigenlijk helemaal niet bij alles om me heen en daarom zag ik ook niet dat er op een gegeven moment een jongetje met 'n trapauto de hoek om kwam zetten. Ik merkte het pas toen ik er bijna over struikelde en verschrikt sprong ik opzij. Toen zag ik dat hij met alle macht bovenop z'n trappers was gaan staan om een botsing met mij te vermijden.

„Tjonge, dat scheelde niet veel, hè?" zei ik. — „Nee, meneer, en het was mijn schuld!" antwoordde hij heel ernstig.

„Hoe kom je daar nou bij?" vroeg ik verbaasd. „Ik liep een beetje te suffen, ik zag je veel te laat."

„Maar u kwam van rechts en omdat ik met mijn auto alle mensen op 't trottoir voorrang moet geven, heb ik het verkeerd gedaan, begrijpt u?" Lachend zei ik, dat hij 't zich maar niet moest aantrekken. Er was niets gebeurd en ik beloofde hem, dat ik ook voortaan beter zou uitkijken.

Aan dit voorval moest ik gisterenmiddag om vijf uur denken, toen ik het verkeer over 'n druk kruispunt zag schieten. Een auto drukte een fietser haast het trottoir op en een jongen op een bromfiets flitste gevaarlijk dicht tussen een tram en een auto door, voetgangers konden er nauwelijks oversteken, en iedereen haastte zich om zo gauw mogelijk thuis te komen.

Als elke autobestuurder, bromfietser en gewone fietser — en ook voetganger natuurlijk! — zich nu eens net als dat jongetje aan de regels van het verkeer probeerde te houden, dan zou het verkeer een stuk rustiger worden en zouden er minder ongelukken gebeuren.

Zullen wij eens proberen ons netjes aan de regels te houden? Dan zullen er vast wel meer komen, die ons voorbeeld gaan volgen, let maar 'ns op. Ik reken op jullie, jongens en meisjes!

OOM DONALD

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 21.

1e prijs: Ria v. Doorn, **Wassenaar.**
2e prijs: Laura Provoost, **Den Haag.**
3e t/m 13e prijs: Ronald Ladru, **Aerdenhout**; Nellie Schaap, **A'dam**; H. v. Weerdenburg, **Vught**; Adrl v. d. Zanden, **Heer**; Corrie Wondergem, **Moercapelle**; C. Jordaan, **Maassluis**; Ingrid Honig, **R'dam**; Corrie Krom, **Nieuw Vennep**; J. Trouerbach, **Assen**; T. Schneyderberg, **Bavel.**
13e t/m 22e prijs: Sientje Dijkenga, **Kloosterburen**; Elly Werdler, **Zwollerkerspel**; Nettie Wiegman, **Wieringen**; Lisette v. Os, **Helmond**; Marijke Eggels, **Naarden**; Jan de Wit, **Tiel**; Ronald Dodemont, **Nijmegen**; Henk Hilbolling, **Almelo**; **Debora** v. d. Dona, **Hoogkerk**; Baukje Quarré, **Berlikum.**

De oplossing van prijsvraag no 26 luidt:

KUNSTMEST

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Zijn jullie allemaal al hard aan 't werk voor jullie overgangsrapporten, jongens en meisjes? Ik verheug me nu al op de stapels brieven met rapportcijfers, die ik natuurlijk van jullie krijg als het eenmaal vakantie is! Schrijf dan aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

FRANK VAN BERKUM, AMSTERDAM. Wat een reuze leuk gedicht heb je gemaakt, Frank! Het is maar goed, dat het avontuur van Olle Kapoen met ridder Kalossus al lang afgelopen is, anders kreeg je nog steeds pijn in je maag, iedere keer als je dat verhaal zou lezen!

ANNEKE VERINGA, UTRECHT. Als ik het goed begrepen heb, Anneke, komt je vader dus deze maand met verlof thuis, hè? Ik denk, dat jullie wel heel blij zullen zijn als hij weer eens voor een weekje bij jullie is. Doe je hem de groeten?

JAN SCHADD, VELP. Als je Knir en Knar zo vreselijk lui vindt, moet je niet aan mij vragen, Willie Wortel voor jou automatische hersens te laten uitvinden, want dan word je net zo lui als die twee.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 28

Van buiten naar binnen invullen: 1. muziekinstrument met snaren; 2. vrees; 3. tegenovergestelde van oud; 4. dikke, zware stok; 5. plaats waar iets ophoudt; 6. smal, beweegbaar deeltje van een piano; 7. adellijke titel, hoger dan jonker, lager dan graaf; 8. boek met landkaarten; 9. cirkel; 10. uitroep tegen een hond, die betekent „stil, ga liggen"; 11. vrucht van de eik; 12. in puin gevallen bouwwerk.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, lees je in de buitenste cirkel van 1 t/m 12 de naam van een beroep. Schrijf dit woord op een briefkaart en zend deze vóór 16 juli aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Zet ook duidelijk je naam en adres op de kaart en vermeld in de linkerbovenhoek „oplossing 28". Veel succes, allemaal!

PRIJZEN

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck"-sulportlood.

DONALD DUCK · Een vrolijk weekblad

Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Hoofdkantoor Kuiperspassage 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Telefoon 36800.

Abonnementsprijs: Nederland 25 cent per week of f 3,25 per kwartaal. Losse nummers 25 cent. Voor België 50 fr. per 13 nummers. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 390191, P.C.R. 30491. — Ned. Antillen, Suriname en Ned. Nieuw-Guinea f 14,— per jaar. Overig buitenland f 17,— per jaar. Girobetaling: Uitsluitend indien U het blad per post ontvangt, gelieve U te gieoten op postgirorekening 118231 ten name van De Geïllustreerde Pers N.V., Amsterdam. Indien het blad door ons wederverkoper bij U wordt aangeboden, gelieve U te storten op de rekening aan het desbetreffende bijkantoor, waarvan wij of de wederverkoper U het girorummer zullen opgeven.

ATTENTIE! Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd dit blad op te nemen in of te bewerken tot stellen van een lesportefeuille. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. — Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

WALT DISNEYS

OOM DAGOBERT

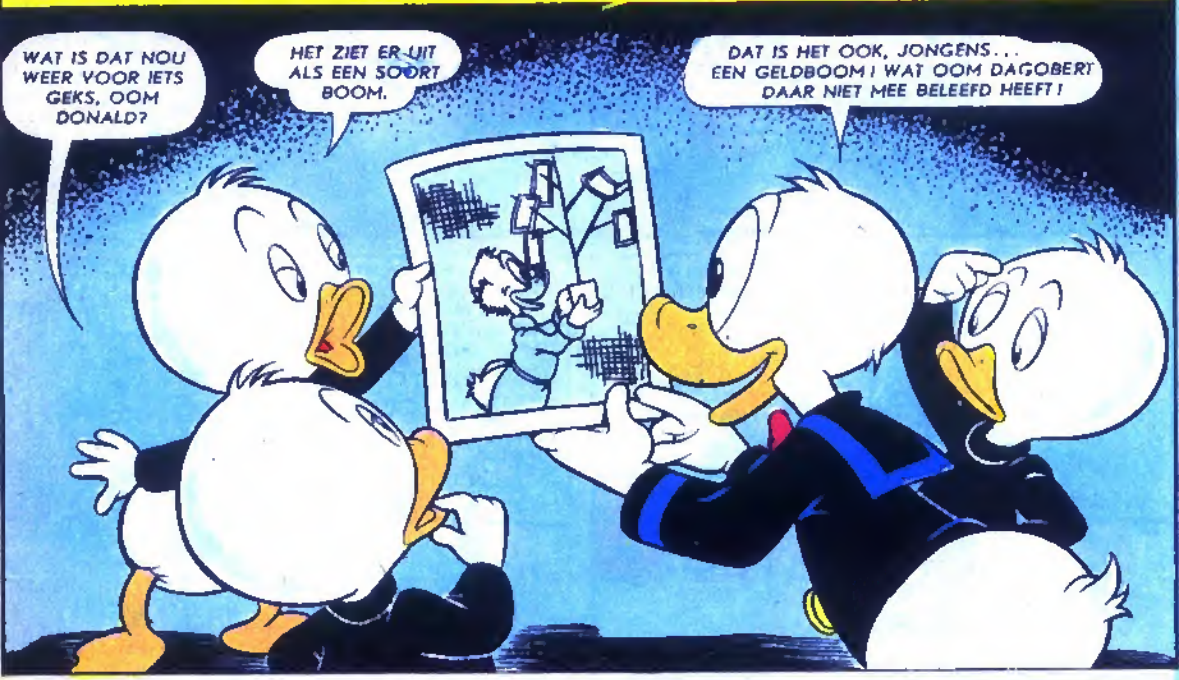

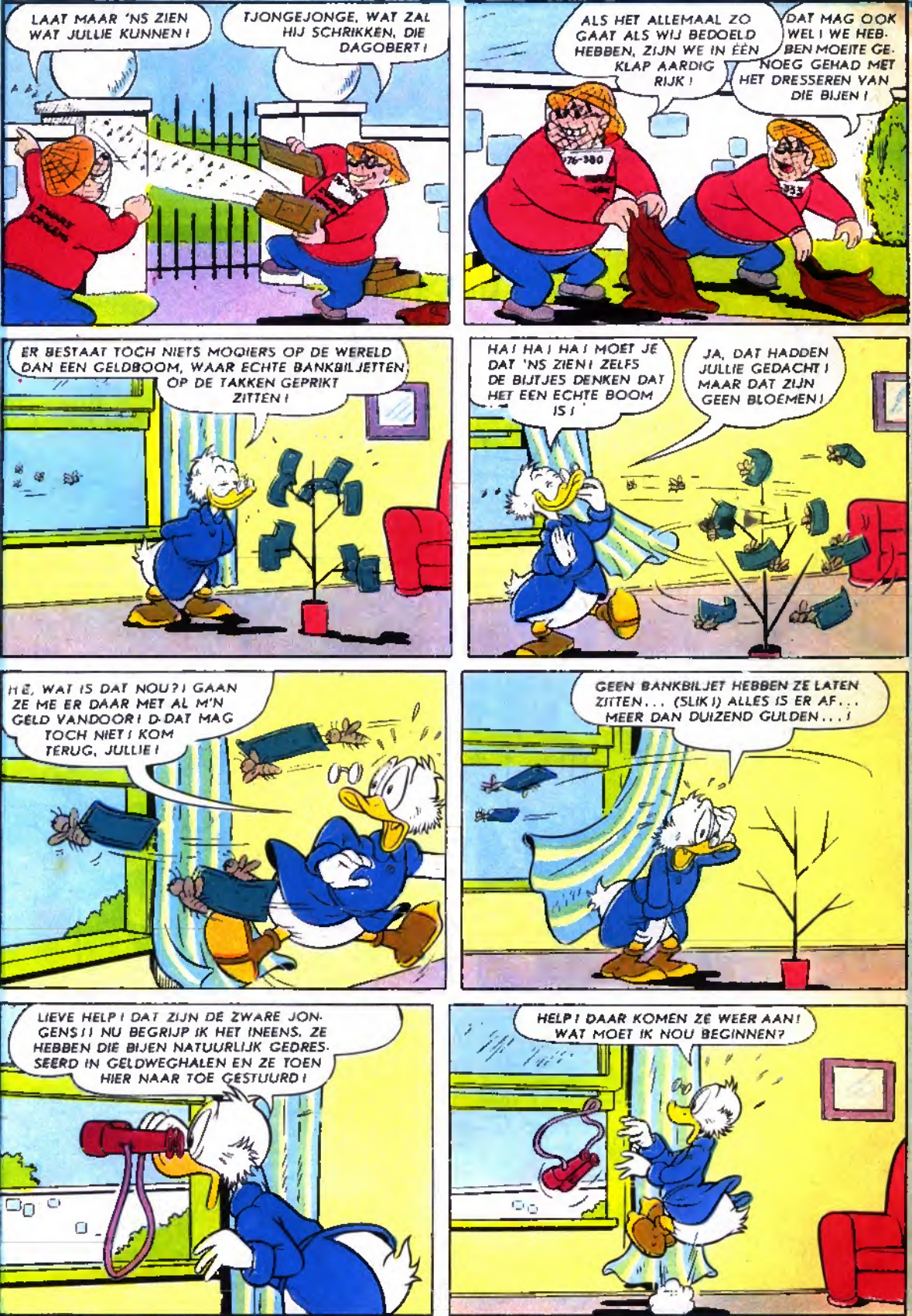
LAAT MAAR 'NS ZIEN WAT JULLIE KUNNEN!
TJONGEJONGE, WAT ZAL HIJ SCHRIKKEN, DIE DAGOBERT!
ALS HET ALLEMAAL ZO GAAT ALS WIJ BEDOELD HEBBEN, ZIJN WE IN ÉÉN KLAP AARDIG RIJK!
DAT MAG OOK WEL! WE HEBBEN MOEITE GENOEG GEHAD MET HET DRESSEREN VAN DIE BIJEN!
ER BESTAAT TOCH NIETS MOOIERS OP DE WERELD DAN EEN GELDBOOM, WAAR ECHTE BANKBILJETTEN OP DE TAKKEN GEPRIKT ZITTEN!
HA! HA! HA! MOET JE DAT 'NS ZIEN! ZELFS DE BIJTJES DENKEN DAT HET EEN ECHTE BOOM IS!
JA, DAT HADDEN JULLIE GEDACHT! MAAR DAT ZIJN GEEN BLOEMEN!
HÉ, WAT IS DAT NOU?! GAAN ZE ME ER DAAR MET AL M'N GELD VANDOOR! D-DAT MAG TOCH NIET! KOM TERUG, JULLIE!
GEEN BANKBILJET HEBBEN ZE LATEN ZITTEN... (SLIK!) ALLES IS ER AF... MEER DAN DUIZEND GULDEN...!
LIEVE HELP! DAT ZIJN DE ZWARE JONGENS!! NU BEGRIJP IK HET INEENS. ZE HEBBEN DIE BIJEN NATUURLIJK GEDRESSEERD IN GELDWEGHALEN EN ZE TOEN HIER NAAR TOE GESTUURD!
HELP! DAAR KOMEN ZE WEER AAN! WAT MOET IK NOU BEGINNEN?

DE RAMEN! GOED, DAT IK DAAR NOG NET OP TIJD AAN DACHT! IK GA ALLE RAMEN POTDICHT DOEN!
WENG!
FLENG!
ZO, EN NU IS HET AFGELOPEN! JULLIE KOMEN ER NIET MEER IN! GA GAUW WEG!
?
?
HELP!
N-NU KOMEN ZE D-DOOR HET LUCHTROOSTER NAAR BINNEN!
EN WORDEN ME DAAR WEER DUIZEND GULDEN ONTVOERD! MAAR ZO HOUD IK GEEN CENT OVER! ROVERS! INBREKERS!!
FLEN
AU! MAKEN JULLIE, DAT JE WEGKOMT!
HÉ, WACHT 'NS... IK HEB EEN IDEE!
DAAR HAD IK WEL EENS EERDER AAN MOGEN DENKEN!
ALS BIJEN ERGENS DOL OP ZIJN, IS HET WEL OP HONING! WE ZULLEN EENS KIJKEN...
HONING

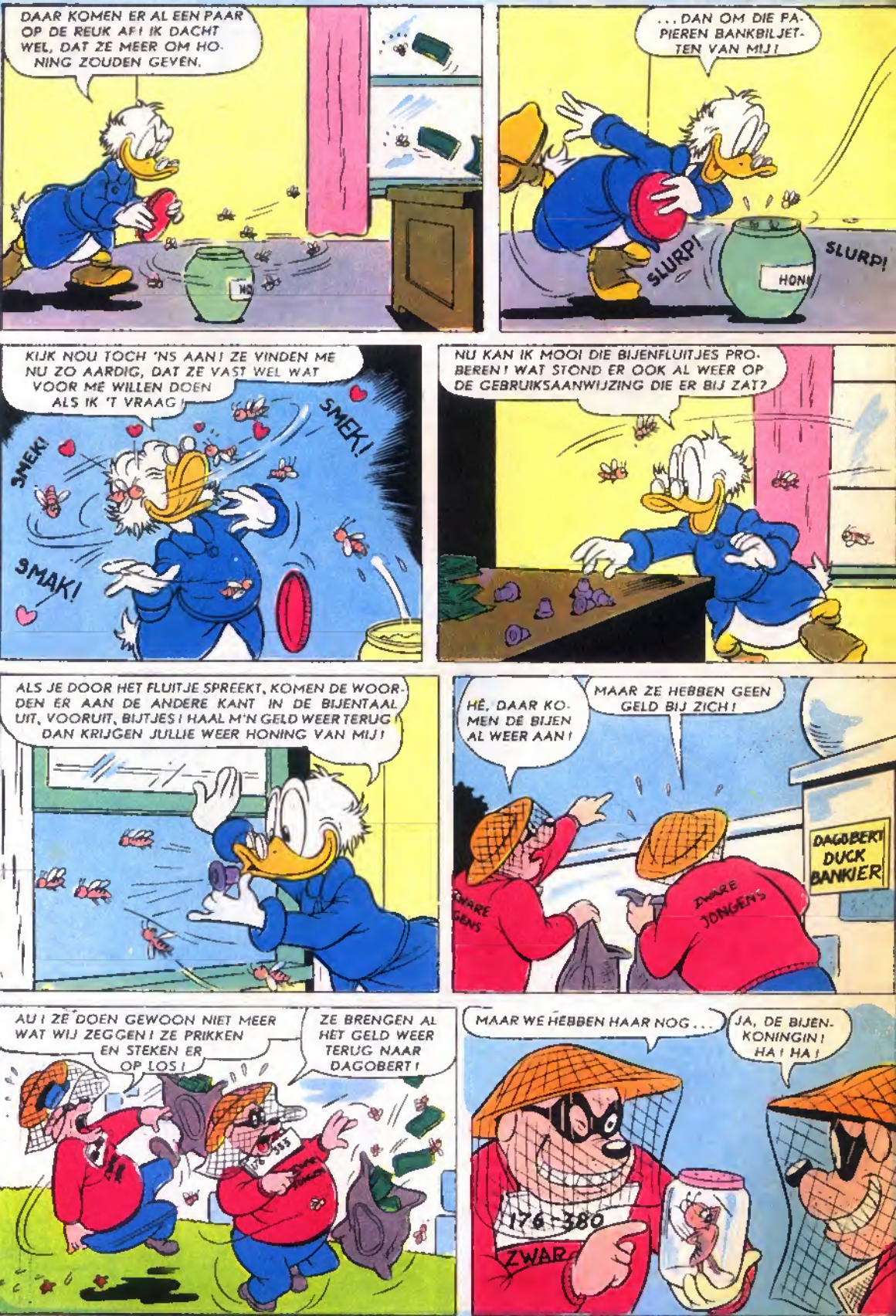
DAAR KOMEN ER AL EEN PAAR OP DE REUK AF! IK DACHT WEL, DAT ZE MEER OM HONING ZOUDEN GEVEN.
HONING
...DAN OM DIE PAPIEREN BANKBILJETTEN VAN MIJ!
SLURP!
SLURP!
HONING
KIJK NOU TOCH 'NS AAN! ZE VINDEN ME NU ZO AARDIG, DAT ZE VAST WEL WAT VOOR ME WILLEN DOEN ALS IK 'T VRAAG!
SMEK!
SMEK!
SMAK!
NU KAN IK MOOI DIE BIJENFLUITJES PROBEREN! WAT STOND ER OOK AL WEER OP DE GEBRUIKSAANWIJZING DIE ER BIJ ZAT?
ALS JE DOOR HET FLUITJE SPREEKT, KOMEN DE WOORDEN ER AAN DE ANDERE KANT IN DE BIJENTAAL UIT, VOORUIT, BIJTJES! HAAL M'N GELD WEER TERUG! DAN KRIJGEN JULLIE WEER HONING VAN MIJ!
HÉ, DAAR KOMEN DE BIJEN AL WEER AAN!
MAAR ZE HEBBEN GEEN GELD BIJ ZICH!
DAGOBERT DUCK BANKIER
ZWARE JONGENS
AU! ZE DOEN GEWOON NIET MEER WAT WIJ ZEGGEN! ZE PRIKKEN EN STEKEN ER OP LOS!
ZE BRENGEN AL HET GELD WEER TERUG NAAR DAGOBERT!
MAAR WE HEBBEN HAAR NOG...
JA, DE BIJENKONINGIN! HA! HA!
176-380
ZWAR

HA! DAAR KOMEN ZE AL AAN MET AL MIJN GELD! DIE ZWARE JONGENS DACHTEN ZEKER, DAT IK ME ZO GEMAKKELIJK M'N CENTJES LIET AFPAK-KEN! DAN MOETEN ZE TOCH VROEGER OPSTAAN!
HARTELIJK BE-DANKT! IK VIND HET ERG AARDIG VAN JULLIE!
NOU MOETEN JULLIE EENS GOED LUISTEREN! ALS JULLIE DAT GELD NIET TERUG BREN-GEN, LATEN WIJ JULLIE KONINGIN NIET LOS!
MOET JE ZIEN! NU WOR-DEN ZE BANG! HI! HI! HI!
176-380
ZWARE JONGENS
176-381
ZWARE JONGENS
HÉ, ZIJN JULLIE DAAR WEER WAT WILLEN JULLIE, NOG MEER HONING? O, IK BEGRIJP HET, JULLIE WILLEN WAT TEGEN ME ZEGGEN, HÉ?
NOU, MISSCHIEN KAN IK 'T VERSTAAN ALS IK 'T FLUITJE ANDERSOM HOUD!
HOE IS 'T MOGELIJK! IK KAN JULLIE VERSTAAN! EN DUIDELIJK OOK! HM... DUS DE ZWARE JON-GENS HEBBEN JULLIE KONIN-GIN GEVANGEN GENOMEN...
EN ZE WILLEN HAAR ALLEEN MAAR LOS LATEN, ALS JULLIE AL HET GELD NAAR DIE TWEE SCHURKEN BRENGEN!
MAKEN JULLIE JE NU MAAR NIET ONGERUST, HOOR! IK ZAL WEL ZOR-GEN, DAT ALLES VOOR ELKAAR KOMT!

HALLO! JA, JUFFROUW MET DAGOBERT DUCK! WILT U TWINTIG PAKKEN KINDERVOEDING BIJ ME LATEN BRENGEN? JA JA! KINDERVOEDING, ZEI IK! EN GRAAG DIRECT!
JULLIE BEGRIJPEN ER NATUURLIJK NIETS VAN, HÈ? MAAR HET KOMT WEL GOED! LET MAAR 'NS OP
ALSTUBLIEFT! HIER IS UW BESTELLING, MENEER!
DANK U WEL! ZET U HET HIER MAAR NEER!
EN EVEN LATER...
ZIEN JULLIE WEL? IN DEZE PAKKEN HEBBEN ZE GELD ALS RECLAME-CADEAUTJE GESTOPT. BRENGEN JULLIE DAT MAAR GAUW NAAR DE ZWARE JONGENS!
HET REGENT GELD UIT DE LUCHT! JIPPIE! NU KUNNEN WE TENMINSTE EINDELIJK 'NS EEN PAAR JAAR OP VAKANTIE GAAN! HOERA!!
JULLIE HEBBEN HET NETJES GEDAAN, BIJTJES! HIER IS JULLIE KONINGIN WEER!
176-380
ZWARE JONGENS
D-DIT IS GEEN ECHT GELD, DIT IS SPEELGOED-GELD!!
M-MAAR DAN HEEFT DIE OUDE GIERIGAARD ONS DUS B-BEDROGEN!
HÉ, BIJTJES! ALS JULLIE GENOEG GESTOKEN HEBBEN, KOMEN JULLIE MAAR WEER TERUG, HOOR! IK HEB HIER NOG EEN GROTE POT LEKKERE HONING STAAN EN DIE MOGEN JULLIE HELEMAAL LEEGETEN... ALS EXTRAATJE!
HELP!
A-AU!!

WALT DISNEY

MICKEY MOUSE en de diamant koning

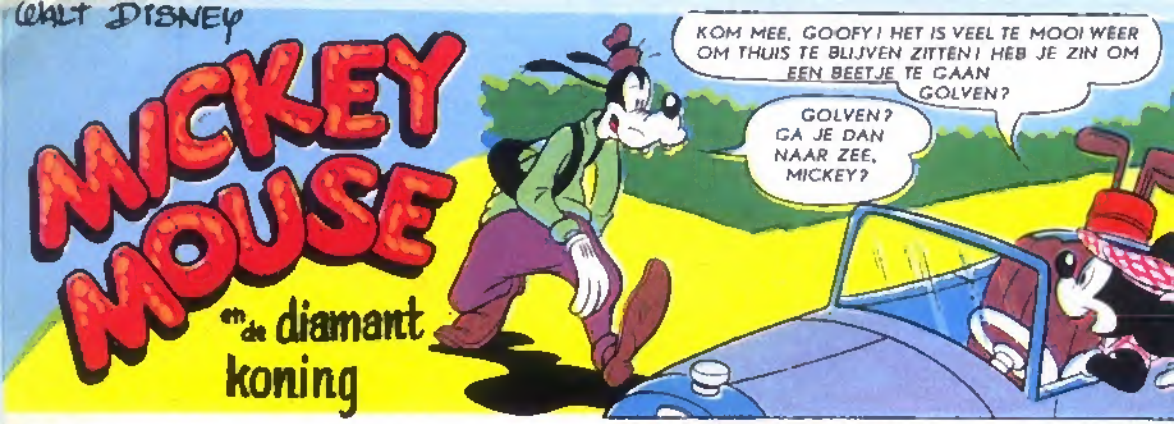

NU MOET U GOED OPLETTEN HOE IK HET DOE.. HET HOOFD NAAR BENEDEN, ARMEN LOSJES HOUDEN, RUG RECHT, DE KNIEËN EEN BEETJE GEBOGEN, DE VOETEN VAN ELKAAR...
ACHTER WELK OOR MOET IK M'N KAUWGUMMETJE PLAKKEN, MENEER?
ZO, DAAR GAAT-IE! HEEFT U GEZIEN HOE U HET MOET DOEN? PROBEERT U HET NU ZELF MAAR EENS!
DAT WIL IK BEST, MAAR DAN MOET EERST DIE BAL TERUGKOMEN!
DENKT U ER OM, DAT U UW HOOFD NAAR BENEDEN HOUDT, ARMEN LOSJES LATEN HANGEN, RUG RECHT, DE KNIEËN GEBOGEN, DE VOETEN VAN ELKAAR...
...DE GOLFTOK NAAR ACHTEREN EN...
PLOK!
WENG!
HOEPS!
GOOFY! WEES TOCH VOORZICHTIGER!
WAT IS ER NOU MET HEM AAN DE HAND? HEB IK SOMS TE HARD GESCHREEUWD OF ZO?
IK GEEF HET OP! HEM IETS LEREN IS VEEL TE GEVAARLIJK!
NOU, DAT WAS 'N MOOIE HARDE KLAP, GOOFY, MAAR IK GELOOF DAT DE BAL DAAR ERGENS IN 'T STRUIKGEWAS VERDWENEN IS!
DAN HAAL IK HEM ER WEL UIT!
MOET JE NOU TOCH EENS ZIEN WAT 'N ROMMEL! IK VIND HET HELEMAAL NIET ZO GEK, DAT ER HIER ZO WEINIG KLANTEN KOMEN... ZE MOESTEN EERST DIE BAAN MAAR 'NS EEN BEETJE OPRUIMEN!

IK HEB DAT BALLETJE AL GEVONDEN, MICKEY! KIJK JIJ, WAAR HIJ NU WEER TERECHT KOMT . . . ALS IK HEM RAAK TENMINSTE?!

R-RAAK! WAAR IS-IE?
NOU, JE BENT WEL UIT 'T STRUIKGEWAS, MAAR NU LIGT HIJ IN MUL ZAND!

DIE BAL DEUGT NIET! HIJ KOMT STEEDS OP PLAATSEN, WAAR HIJ HAAST NIET MEER UIT TE KRIJGEN IS. MISSCHIEN KAN IK BETER 'N ANDERE PROBEREN . . . HIER IS ER AL EEN!

OEI! MOET JE ZIEN! IK WIST NIET, DAT IK ZO STERK WAS!

HÉ, ZOIETS HEB IK NOG NOOIT MEEGEMAAKT! ZE HEBBEN ER IETS IN GESTOPT! MICKEY! KOM 'NS KIJKEN WAT IK GEVONDEN HEB!

NOU, WAT IS 'T?
IK WILDE DEZE BAL SLAAN . . . MAAR TOEN IK HEM RAAKTE SPRONG HIJ OPEN!

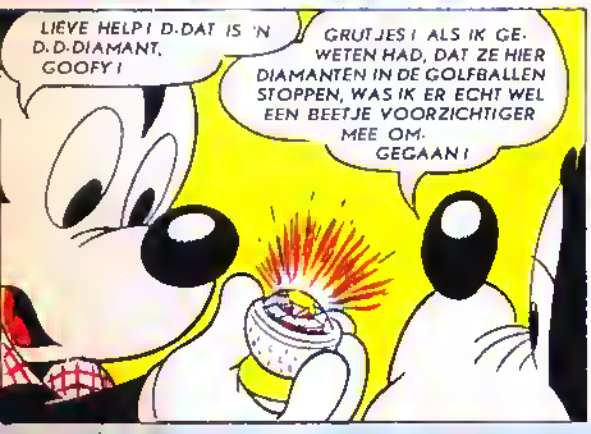
LIEVE HELP! D-DAT IS 'N D-D-DIAMANT, GOOFY!
GRUTJES! ALS IK GE-WETEN HAD, DAT ZE HIER DIAMANTEN IN DE GOLFBALLEN STOPPEN, WAS IK ER ECHT WEL EEN BEETJE VOORZICHTIGER MEE OM-GEGAAN!

IK VERTROUW HET NIET ERG, GOOFY! ER IS VAST WEL IETS MEE AAN DE HAND. IK GA DE COM-MISSARIS EVENTJES OPBELLEN!
DA'S GOED, MIC-KEY! DAN GA IK 'NS PROBEREN OF IK DE BAL UIT DAT ZAND KAN KRIJ-GEN!

OLLE KAPOEN EN DE PLAGIAAN

EEN KOBOSSER IS EEN MANNETJE, DAT IN HET BOS VOOR ALLES MOET ZORGEN: VOOR DE VOGELS, DE PLANTEN, DE BOMEN, VOOR ALLES! ZO'N VENTJE HAD OLLE KAPOEN NU ONTMOET, MAAR DEZE KOBOSSER WERD BIJ ZIJN WERK ERG GEHINDERD DOOR EEN VREEMD DIER, EEN PLAGIAAN. DIT BEEST LIET ZELFS DE VOGELS NIET MET RUST, DIE ZICH IN GROTE ZWERMEN KWAMEN BEKLAGEN BIJ DE KOBOSSER.

WAAROM ZIJN DIE VOGELS ZO OPGEWONDEN?

ZE HEBBEN DE HELE NACHT NIET KUNNEN SLAPEN, WANT DE PLAGIAAN HEEFT SPUTTERKRUID ONDER HUN BOMEN GEZAAID.

OLLE STOTTERDE VAN VERBAZING, TOEN DE KOBOSSER HEM WEES OP EEN VREEMD, LAWAAIERIG GEWAS.

W-WAT EEN H-HERRIE! Z-ZO'N GEKKE PLANT HEB IK NOOIT G-GEZIEN!

DAT SPUTTERKRUID HEB IK ZELF UITGEVONDEN...

KIJK, DIE ELLENDIGE PLAGIAAN HEEFT MIJN SCHUUR OPENGEBROKEN OM HET ZAAD TE STELEN!

VERBODEN TOEGANG

IN ZIJN HUISJE WACHTTE DE KOBOSSER EEN NIEUWE VERRASSING, WANT AAN ZIJN MATRAS WAREN LANGE, ZWIEPENDE STENGELS ONTSPROTEN.

WORDT VERVOLGD

© 1959 Marten Toonder/De Geïllustreerde Pers N.V.
Alle rechten voorbehouden.

Bitjes en Batjes van Donald Duck

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

KAASROLLETJES

Hiervoor heb je nodig: enige dunne plakjes jonge kaas, een pakje smeerkaas, 1 ons in niet te kleine dobbelsteentjes gesneden boterhamworst en mayonaise.
Snijd de korstjes van de plakjes kaas en leg vervolgens midden op

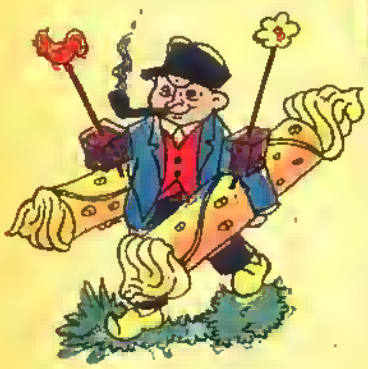

ieder plakje een kiontje smeerkaas. Rol het plakje op en steek er in het midden een prikkertje doorheen, waaraan je eerst 'n blokje boterhamworst gestoken hebt.
Spuit ten slotte aan beide kanten van het kaasrolletje wat mayonaise.

UIT DE OUDE DOOS

Jaren geleden, toen er nog geen autobus, elektrische tram of dieseltrein bestond, was er toch een openbaar vervoermiddel: de paardetram. Dat was een klein model tramwagon, die door een paard over de rails werd voortgetrokken.
Moest zo'n paardetram een lang traject afleggen, dan werd halverwege even stil gehouden en van paard verwisseld, want zo'n zware tramwagen was natuurlijk een hele sjouw voor deze dieren.
De merkwaardigste paardetram reed in die dagen in Ontario in Amerika. Het traject van deze tram liep tegen een heuvel op. Op de heenweg had het paard dus heel wat extra werk te verzetten, maar op de terugweg — heuvelafwaarts — had hij het gelukkig veel gemakkelijker. De tramwagen rolde dan op eigen beweging de heuvel af en de bestuurder hoefde alleen maar af en toe wat bij te remmen. Achter de tram reed een klein wagentje mee, waar het paard precies in paste. Zo werd het dier door de tram zelf dus meegenomen naar beneden om daar weer dienst te kunnen doen tegen de heuvel op.

HALF OM HALF

Alle spelers krijgen een potlood en een stukje blank papier ter grootte van een briefkaart. De papiertjes worden dubbel gevouwen, weer opengevouwen en daarna schrijft ieder op zijn briefje in blokletters een willekeurige zin, bijvoorbeeld: „Joke van de Brink zwemt als een aal".
Zorg er voor dat er ongeveer een gelijk aantal woorden aan weerszijden van de vouw komt. Elke speler scheurt vervolgens zijn briefje precies op de vouw middendoor, vouwt de helften ieder afzonderlijk keurig op en doet ze in een hoed, die midden op de tafel is klaargezet. Nu worden de briefjes goed door elkaar geschud en daarna weer aan de spelers uitgedeeld. Ieder krijgt dan twee helften, die in het geheel niet bij elkaar passen. Om de beurt leest men nu op wat er op de briefjes staat en je zult zien dat heel dikwijls reuze grappige briefjes ontstaan.

HEB JE DIE AL?

Misschien kun je je niet voorstellen dat er een stuk Nederlands grondgebied bestaat, waar nog nooit een blanke is geweest. Toch is het er en wel op Nederlands Nieuw-Guinea.
Het heet het Sterrengebergte, een woeste, dichtbegroeide wildernis,

waarin geen blanke zich ooit gewaagd heeft. Nu is echter een groep dappere Nederlanders van plan in dit onbekende terrein door te dringen.
Begin april kwam men in Holland aan en op de dag dat de tocht officieel begon, werd ter gelegenheid van dit historische feit de postzegel, die je hier ziet, uitgegeven. Links onder staat een bewoner van Nieuw-Guinea, een Papoea, met een primitieve bijl in de hand, rechts boven, als tegenstelling één van de snufjes uit onze moderne wereld, de helikopter, vliegend boven een gebergte met hoge pieken. Juist die helikopters zijn voor de Sterrengebergte-expeditie van veel belang, omdat zij de verbinding moeten onderhouden tussen de mensen in het kamp in de wildernis en de bewoonde wereld. Daartoe moeten langs de route die men volgt, op afstanden van vijf kilometer van elkaar, in het oerwoud open plekken gekapt worden met een middellijn van 30 meter. Hier kunnen de helikopters dan landen. Dat dit op zichzelf al een geweldig werk is, begrijp je wel.
Het is te hopen dat deze koene onderneming met succes zal worden bekroond en er zeer veel interessante bijzonderheden over dit onbekende Sterrengebergte ontdekt zullen worden.

DE JUISTE TIJD

Australië komt binnenkort met een wereldnieuwtje op het gebied van klokken, namelijk de atoomkiok. Deze klok zal de standaardtijd voor Australië gaan aanwijzen, dat wil zeggen men zal in elk deel van Australië zich richten naar de tijd die deze atoomkiok aangeeft. Geleerden hebben intussen berekend dat de atoomkiok absoluut gelijk loopt. Na driehonderd jaar zal hij nog geen seconde achter of voor zijn!

DE SPEURTOCHT

VAN ANGELA EN BERTO

Angela en Berto Baroni zijn de westhelling van de Vesuvius opgegaan om de schapen van vader Baroni in veiligheid te brengen, wegens het dreigende gerommel van de vulkaan. Terwijl zij op weg zijn begint de berg vuur te spuwen. Berto en Angela besluiten naar huis terug te gaan, maar zij weten niet dat het dorpje Veroni, waar zij wonen, geheel verwoest is....

DAT geraas komt van de zuidhelling!" riep Berto, die moest schreeuwen om boven het lawaai uit te komen. Ze waren een grote rots genaderd en als ze daar omheen liepen, zouden ze de hele zuidhelling kunnen overzien. Verstikkende rookwolken en een gloelend hete lucht kwam hen tegemoet en het werd steeds erger naarmate ze de zuidhelling naderden. Het voortgaan werd moeilijker; waar eens een goed voetpad was geweest lagen nu rotsblokken en hopen steengruis, ontwortelde bomen en de grond vertoonde diepe gaten.

„Ik kan niet verder!" hijgde Angela. Haar gezicht zag zwart van het stof en de overal ronddwarrelende as. Haar ogen waren rood van de rook.

„We kunnen hier toch niet blijven.... kom, Angela, dóórlopen," riep Berto en hij trok zijn zusje bij de hand voort. Vlak bij de rots liet Angela zich op de grond vallen en verborg haar gezichtje in haar handen.

„Mijn ogen!" riep ze. „Berto, mijn ogen doen zo'n pijn! Al die rook.... ik kan haast geen adem meer halen.... die hitte....!"

Vlug liep Berto vooruit tot om de hoek van de rots, waar hij uitzicht had over de hele zuidhelling en van welk punt hij ook hun dorp, ver beneden hen, moest kunnen zien. Verstijfd van schrik bleef hij bij de rots staan. Op nog geen honderd meter afstand van hem zakte een brede stroom gloeiendhete modder de helling af. Borrelende lava en smeulende boomstammen waren alles wat hij zag: de hele helling was er mee bedekt. Beneden op de zuidhelling zochten zijn betraande ogen het dorp, maar alles wat hij daar kon ontdekken waren ruïnes en rokende puinhopen. Was dat hun dorp....? Veroni?

„Angela!" gilde hij.... „Ons dorp! Er is niets van over! Verwoest! Kijk, onze boerderij is half afgebrand. Waar zouden vader en moeder gebleven zijn?"

Iedereen scheen te zijn gevlucht. En geen wonder. Niemand zou het daar lang hebben kunnen uithouden! „We kunnen hier niet meer langs, Angela!" Zijn zusje zat voorover gebogen, met de armen voor beide ogen. Ze kon hem onmogelijk verstaan. Hij moest vlug handelen.... zijn zusje kón al haast niet meer. Het was duidelijk dat er een grote ramp was gebeurd, maar hoe groot....? Hij zag dat de brede lavastroom steeds verder zijn weg zocht naar omlaag.... In de richting van het al gedeeltelijk verwoeste en fel brandende dorp. Hij dacht een ogenblik aan zijn ouders.... zijn zieke moeder. Ze zouden natuurlijk al weg zijn. De mensen moesten de bossen in gevlucht zijn, ver voorbij het dorp, want daar zag hij nog geen vuur branden, of rook opstijgen. In Veroni kon hij geen levend wezen meer ontdekken, al was de afstand dan ook groot. Zou zijn vader naar hen zoeken? Hij keek naar boven. Daar lag ergens de weide waar ze naar toe hadden moeten gaan...., nu overstroomd door de gloeiende massa. Binnen korte tijd zou het dorp daar beneden ook onder de kokende moddervloed bedolven zijn. De pas naar het dorp was nu afgesneden. Er was nog één weg naar beneden over, terug langs het ravijn en langs een voetpad over de westhelling. Een eind voorbij de grot wist hij een smal en gevaarlijk pad dat het ravijn in leidde en onder in het ravijn zouden ze langs een korte omweg het dorp kunnen bereiken.. maar wat zouden ze in Veroni moeten zoeken.... en zou de lavastroom hen niet vóór zijn? Zijn ouders zouden toch zeker niet daar op hen zitten te wachten. Die waren natuurlijk al lang weg, gevlucht toen de sirenes loeiden.

„Terug, Angela!" schreeuwde Berto. „Terug naar de grot!" Hij liep op zijn zusje toe en trok haar overeind. „Kom, je kunt hier niet blijven, het dorp is...." Maar hij slikte zijn woorden in. Als hij vertelde wat hij daar zo juist had gezien, zou zijn zusje nog banger en meer van streek raken. Het arme kind zou niet lang weerstand kunnen bieden aan de verzengende hitte. Ze moesten zo gauw mogelijk weg van hier, ver weg uit deze poel van rook en vuur. Hij moest

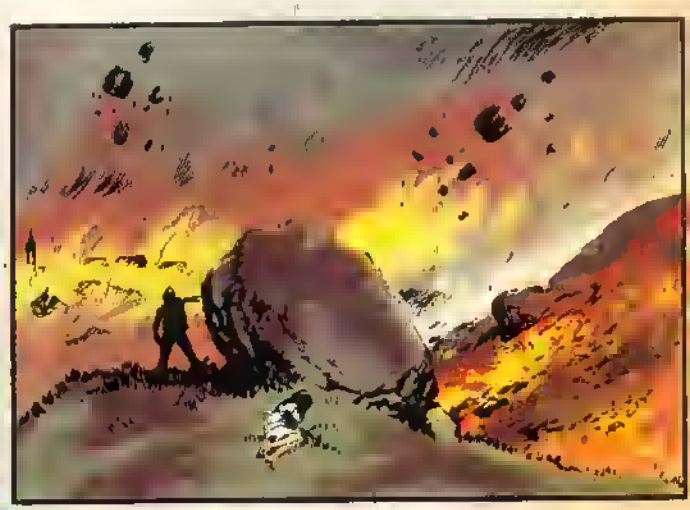

.... borrelende lava, ruïnes en rokende puinhopen....

de veilige grot weer zien te bereiken. „Ga op mijn rug zitten, Angela, vlug, we gaan terug naar de grot!" Toen hij echter enige passen had gedaan met zijn zusje op zijn rug, zette hij haar weer neer. Het was voor de jongen een onmogelijke taak haar in die hitte en rook de steile helling op te dragen....

„Lopen, Angela! Je móét!" drong hij aan. De hitte had zijn keel uitgedroogd en hij snakte naar een slokje water!

Hulpeloos keek het meisje naar haar broer, de tranen rolden over beide wangen. „Water!" smeekte ze. „Drinken!"

„Straks!" schreeuwde Berto. „Hier ga je dood!"

Deze woorden van haar broer schenen haar op te schrikken, want ze stond op en begon Berto te volgen.

„Hoe komen we thuis?" vroeg ze hakkelend, nadat ze enige tijd zwijgend hadden voortgestrompeld.

Berto keek haar aan, wat zag ze er vreselijk uit. Het rondwaaiende roet had haar gezicht helemaal zwart gemaakt, terwijl haar tranen er griezelige lijnen in trokken.

„Eerst terug naar de grot, daar zijn we veilig. Ik zal water

Het spannende avontuur van twee Italiaanse kinderen geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

Af en toe gleed hij naar beneden....

zoeken en dan gaan we langs het pad door het ravijn naar h.... terug naar beneden!" zei hij.
Hij nam zijn zusje weer bij de hand en langzaam klommen ze de rokende helling weer op. Nu ze verder van de hete lavastroom verwijderd waren, werd de hitte iets minder en konden ze weer gemakkelijker ademhalen. Toen ze eindelijk de ravijnrand bereikten moesten ze op handen en voeten verder om niet met het overal opgehoopte steengruis de diepte in te glijden. Beiden spanden zich in tot het uiterste. Die grot daarboven was hun veilige baven. Daár waren ze aan alle kanten beschermd door een dikke rotswand.
Willoos liet Angela zich het laatste stuk voorttrekken. De wind was iets gedraaid, zodat de rookwolken niet meer de grot in geblazen werden.
„Hier blijven tot de hitte en de rook minder worden," besliste Berto. „Ik zal eerst water gaan zoeken. Onder in het ravijn stroomt een beekje. Blijf hier op me wachten, hier zit je veilig!"
Het meisje antwoordde niet. Ze zat tegen de rotswand geleund, terwijl ze met haar rok de stof uit haar ogen wreef. In de grot lagen verschillende lege busjes, die ze bij vorige gelegenheden, toen ze met hun vader hier waren geweest, na de maaltijden hadden weggegoold.
Berto keek een ogenblik over de rand van het ravijn. Door de dichte rookwolken die de wind door de diepte joeg, kon hij het water daar beneden niet zien. „Angela!" riep Berto. „Ik kom straks terug met water!"

De woning van de oude houthakker bleek volkomen uitgebrand en verlaten.

Het meisje scheen hem niet te horen. Wezenloos staarde ze voor zich uit, het hoofd op de armen, de knieën opgetrokken. Bezorgd keek hij zijn jongere zusje aan. Hij moest allereerst zorgen dat háár niets overkwam! De gloeiende berghelling met zijn verstikkende rook had haar volkomen uitgeput en haar keel uitgedroogd. Ook hij zelf voelde zich bijna aan het einde van zijn krachten, maar hij moest water halen, heelmaal in de diepte van de bergkloof....
Na nog vlug een bezorgde blik op zijn zusje te hebben geworpen, verliet hij de grot, een busje in de hand. Hij moest het pad langs, het nog een eind volgen eer hij een geschikte plaats vond waar hij de gevaarlijke afdaling kon beginnen. Van het vroegere bergpad was niet veel meer te bespeuren. Het neerstortende puin had het bijna geheel bedolven en door voorzichtig van de ene steen op de andere te zakken, vorderde hij langzaam. Het ravijn was diep en ook hier lag overal smeulend hout en gloeiend gesteente, zodat hij al gauw grote brandblaren op zijn handen had.
Berto zette de tanden op elkaar. Zijn kleren scheurden aan de scherpe rotspunten en af en toe gleed hij onverwachts enige meters naar beneden, maar steeds wist hij zich weer tijdig schrap te zetten of een steen of struik te grijpen. Na een lange en uitputtende afdaling bereikte hij eindelijk het beekje, onder in het ravijn, waarin de rotsblokken hier en daar hoog opgestapeld lagen. Moeizaam en vertroebeld zocht het beekwater 'n nieuwe bedding, rond de grote stenen die het plotseling overal op zijn weg vond. Vermoeid liet Berto zich bij het water neervallen. Met beide handen schepte hij het koele water en leste zijn dorst. Vlug trok hij daarop zijn al half verschroelde schoenen uit en liet zijn voeten in het water hangen, terwijl hij zijn gezicht en armen waste. Het liefst zou hij zich languit in de beek hebben laten vallen en daar een tijd zijn blijven liggen, maar zijn zusje zat nog boven hem in de grot en wachtte daar op het koele water dat hij haar zou brengen.

Hij keek eens naar boven. Als een dichte nevel dreef de wind de dikke rookwolken door het ravijn, waardoor hij de ravijnrand daarboven niet kon zien. Nog steeds dwarrelde as omlaag. Zou hij, uitgeput als hij was, nog tegen de helling op kunnen klimmen? Zou hij niet beter doen met hulp te gaan zoeken.... Hulp? Waar? In het verwoeste dorp had hij geen levend wezen kunnen bespeuren en wie weet hoe ver de inwoners al gevlucht waren. Hoe lang zou hij niet moeten lopen voor hij mensen vond? Zijn ouders moesten nu al heel ver van het dorp zijn en ze zouden niet beter weten dan dat hun beide kinderen jammerlijk waren omgekomen in de lavastroom op de zuidhelling. Nee, hij zou al zijn krachten verzamelen en zich dadelijk met zijn blik water weer omhoog werken, omhoog, verder en verder, totdat hij tenslotte de rand van het ravijn weer had bereikt. Ze moesten de nacht maar in de grot doorbrengen. Wellicht dat morgen de hitte en rook wat minder zouden zijn. Uitgerust kon hij dan met zijn zusje in de kloof afdalen en dan zouden ze de beek volgen die, naar hij meende te weten, met een grote bocht rond het dorp liep en in de richting van de weg naar het dal stroomde. Ze zouden dan maar gewoon doorlopen en wel zien waar ze tenslotte terecht kwamen....

De volgende ochtend, nog heel vroeg, stonden Berto en zijn zusje voor de ingang van de grot. Er was 's nachts veel regen gevallen, die de meeste vuren op de westhelling had gedoofd. Een frisse zeewind verdreef de rook, die hier en daar nog opsteeg uit het ravijn en in de verte zagen ze duidelijk het eiland Capri liggen, omgeven door een witte rand, die de branding op de kust tekende. Achter hen zagen ze, boven de berghelling uit, de eerste stralen van de opkomende zon, die loodrecht naar een vuurrode lucht schenen te gaan. De top van de vulkaan was nog onzichtbaar door een dichte nevel van donkere rook, terwijl een licht gerommel in het binnenste van de berg er op wees, dat deze zijn laatste woord nog niet gesproken

had. Nu eens liggend, dan weer zittend hadden de kinderen de koude nacht in de grot doorgebracht.

Vlak voor de regen kwam, maar nadat Berto veilig, doch volkomen uitgeput zijn zusje weer had bereikt, had de vulkaan nogmaals na een hevige slag een regen van stenen en gloeiende modder op zijn hellingen doen neerdalen. Maar nu scheen het ergste toch voorbij te zijn. Vaag hoorden ze nog uit de richting van de zuidhelling het knappend geluid van brandende dennebossen en de doffe slagen waarmee de kokende modderbrij zich uit de krater opwerkte om zich daarna traag over de zuidhelling te verspreiden.

Berto nam zijn zusje weer bij de hand en zo begonnen ze aan de gevaarlijke afdaling in het ravijn. De lange rust in de grot had beiden veel goed gedaan en dapper volgde Angela haar broer. Het was niet alleen een gevaarvolle en moeilijke afdaling, maar ook een pijnlijke. Telkens gleden ze uit en eenmaal kon Berto zijn zusje nog maar net bij haar arm grijpen om te voorkomen dat ze in de diepte stortte. Bloedend uit vele schrammen op armen en benen, bereikten ze de beek, waar beiden toen pardoes in sprongen. Het koele water deed hen voor het ogenblik alle ellende van de vorige dag en nacht vergeten. Zo goed en zo kwaad als 't ging waste Angela 't roet van haar gezicht, waarna beiden zich behaaglijk op een grote steen uitstrekten in de zon. Droog, verwarmd en door honger gedreven stonden ze na enige tijd op. Het brood van de vorige dag hadden ze in de grot opgegeten, er was niets meer.

„Eindelijk beneden...." zuchtte Berto. „Als we de beek blijven volgen, moeten we bij de weg naar het dal uitkomen."

„Naar het dal..?" vroeg Angela, en keek haar broer wat verwonderd aan. De beek loopt toch in de buurt van ons dorp?"

„Ons dorp.... ons dorp bestaat niet meer! Ik heb het gisteren zelf gezien.... de hele zuidhelling is door lava overstroomd," antwoordde Berto aarzelend.

„Lava?" vroeg ze angstig.

„Ja, je weet wel, die kokende modderstroom, waar vader wel eens over vertelt heeft. Bij die uitbarsting gisteren is de lava weer gaan stromen...."

„Maar ons dorp...." begon Angela weer, maar haar broer viel haar in de rede. „Ons dorp is vernield door die vliegende rotsblokken en het vuur wat je gisteren en vannacht door de lucht zag vliegen. De lava stroomt langs de zuidhelling naar ons dorp en misschien is het nu al helemaal overstroomd. Ik zag geen mens meer in de straten. Ook onze boerderij...."

„Vader en moeder! Waar zijn die dan?" riep Angela bleek van schrik uit. Ze had er eigenlijk helemaal niet aan gedacht dat die hete orkaan van stenen en modder zulke vreselijke gevolgen zou kunnen hebben.

„Weet ik niet," zuchtte hij. „Ze zullen wel ergens heen gevlucht zijn. We moeten ze zoeken!"

„Gevlucht!? Maar moeder kan toch niet lopen?" zei Angela en ongelovig keek ze Berto aan. Daarna dwaalden haar nog roodomrande ogen af naar de slaphangende witte bloemen in haar hand, want ze was vastbesloten geweest de bloemen toch voor haar moeder mee te brengen. Op 't water zouden ze wel weer bijkomen..

„Deze bloemen...."

„Maak je nu maar niet druk over een bosje verwelkte bloemen. Gooi die rommel weg! Ze zijn allang dood. We moeten nu eerst zien dat we mensen vinden. Die kunnen ons misschien vertellen waar vader en moeder zijn. Iedereen kent ons hier!"

Treurig keek Angela naar haar bloemen. Weggooien? Niks er van! In het blauwe vaasje....

„Je wilt hier toch niet blijven?" riep Berto, die al een eindje vooruit gelopen was. Op een holletje haalde ze haar broer in. „Even verderop woont een houthakker, die oude man, weet je wel, Angela? Daar gaan we eerst naar toe. Daar kunnen we wat eten!"

„Ik rammel van de honger!" antwoordde zijn zusje.

De woning van de houthakker was nog ver. Nu eens klauterend over grote stenen, die gisteren nog hoog op de helling van de vulkaan hadden gelegen, dan weer wadend door het water, volgden ze de beek. Overal had de uitbarsting zijn vernietigende sporen achtergelaten. Half uitgebrande bossen, waar de slagregens in de nacht het vuur hadden gedoofd, moesten ze doorsirompelen en al gauw zagen ze weer zo zwart als roet.

„Je lijkt wel op vader, als hij de schoorsteen geveegd heeft," probeerde Berto een grapje te maken, maar Angela lachte niet. Hoe kon Berto nu grapjes maken over hun vader, die misschien radeloos van verdriet hen ergens liep te zoeken, maar nee.. hij moest wel denken dat ze dood waren, omgekomen met de schapen....

Toen ze eindelijk de woning van de houthakker bereikten, bleek het huis volkomen uitgebrand en verlaten. De oude man, die hier al jaren met zijn vrouw woonde, was gevlucht. Als aan de grond genageld bleef Angela staan. Langzaam begon het tot haar door te dringen wat misschien ook wel met hun boerderij gebeurd zou kunnen zijn.... Berto trok haar aan haar arm mee. „We gaan verder! Straks moeten we bij de brug komen waar de weg over de beek gaat."

Het pad van de houthakkerswoning naar de weg was nergens meer te vinden en ze bleven daarom maar de beek volgen. Met een grote boog liepen ze om het dorp heen en tenslotte bereikten ze de brug, waar Berto over gesproken had. De brug had een voltreffer gehad van een grote rotssteen en hij laag gekraakt in de beek. Even daarna stonden ze op de weg die van Veroni naar 't dal leidde. Ze tuurden de weg af in de richting van het dal. Ze zagen overal grote kraters in de grond, maar geen spoor van mensen.. of.. ja, toch, daar kwamen twee mannen in de verte aangelopen. Ze liepen hard. Dichterbij gekomen zagen de kinderen dat de mannen een witte band met een rood kruis om de arm droegen. Ze kwamen op hen af. „Wie zijn jullie?" vroeg de ene man hijgend.

„Berto!" antwoordde de jongen. „Berto Baroni. Dit is mijn zusje Angela Baroni," voegde hij er aan toe.

„Baroni?" herhaalde de man en hij haalde een groot papier uit zijn zak dat vol stond met namen. „Even op mijn lijst kijken, Baroni.... Baroni," mompelde de man en zijn vinger liep alle namen af. „Spijt me," besloot hij, het papier weer opvouwend, nadat hij de naam Baroni aan de lijst had toegevoegd.

„Wat staat er op die lijst?" vroeg Berto. — „Namen van mensen die uit Veroni gevlucht zijn," zei de man.

„Heeft u mijn vader en moeder niet gezien?" informeerde Angela direct.

„Baroni komt niet op mijn lijst voor...." antwoordde de Roode Kruisman langzaam. Hij keek even zijn metgezel aan en zei toen snel: „Kom, kinderen, gaan jullie maar met ons mee. We hebben een eind verderop een auto staan. Het is hier te gevaarlijk!"

„Baroni niet op de lijst?" herhaalde Angela en verschrikt keek ze Berto aan. „Zouden vader en moeder..?" mompelde ze en het volgende ogenblik gooide ze de verlepte bloemen in het water. „Ze zijn toch dood.." Grote tranen rolden over haar smoezelige wangen, maar ditmaal niet van de rook....

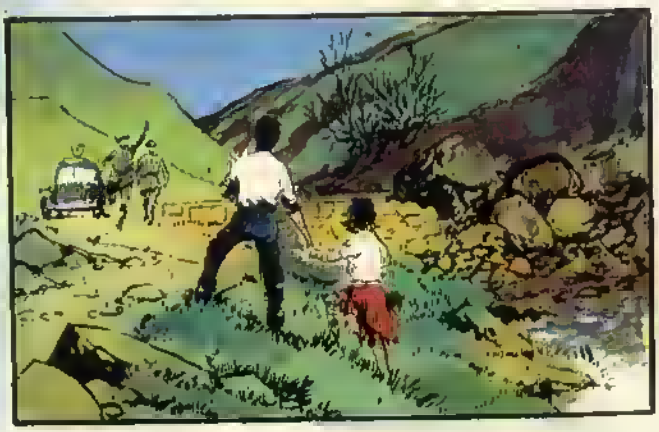

Daar kwamen twee mannen in de verte naar hen toe lopen...

Waarheen zullen ze gebracht worden? Wat zal er met hen gebeuren? Lees hierover de volgende week!

MAAR DAN MOET JE BIJHOUDEN HOEVEEL SLAGEN HET JE KOST OM DAAR UIT TE KOMEN! IK BEN ZO WEER TERUG EN DAN HOOR IK HET WEL VAN JE! BEGIN MAAR TE TELLEN!
GOED, MICKEY! DAAR GAAN WE DAN! EEN, TWEE, DRIE, VIER, VIJF, ZES, ZEVEN . . .
ZOU IK MISSCHIEN UW TELEFOON EVEN MOGEN GEBRUIKEN? HET IS HEEL BELANGRIJK EN DIT IS DE ENIGE HIER, HÉ?
GA UW GANG MAAR!
HALLO! . . . HALLO! MET DE COMMISSARIS? U SPREEKT MET MICKEY. IK ZIT OP DE GOLFBAAN AAN DE KUST! WEET U DIE?
GOOFY HEEFT DAAR NET EEN GOLFBAL GEVONDEN, WAARIN EEN DIAMANT VERBORGEN ZAT! IK DACHT, DAT U DAT WEL GRAAG ZOUDT WILLEN WETEN, KOMT U METEEN HIER NAAR TOE?
DAT IS DUS AFGESPROKEN, COMMISSARIS! DAN ZIEN WE U HIER STRAKS WEL!
NOU, BEDANKT VOOR . .
WAT HOOR IK DAAR? HEEFT JE VRIEND EEN GOLBAL OP DE BAAN GEVONDEN, WAAR 'N DIAMANT IN VERBORGEN ZAT?
IS ME DAT EVENTJES GOED NIEUWS! GISTERENAVOND HEB IK OP DE BAAN EEN VAN M'N „HEEL BIJZONDERE" GOLFBALLEN VERLOREN!

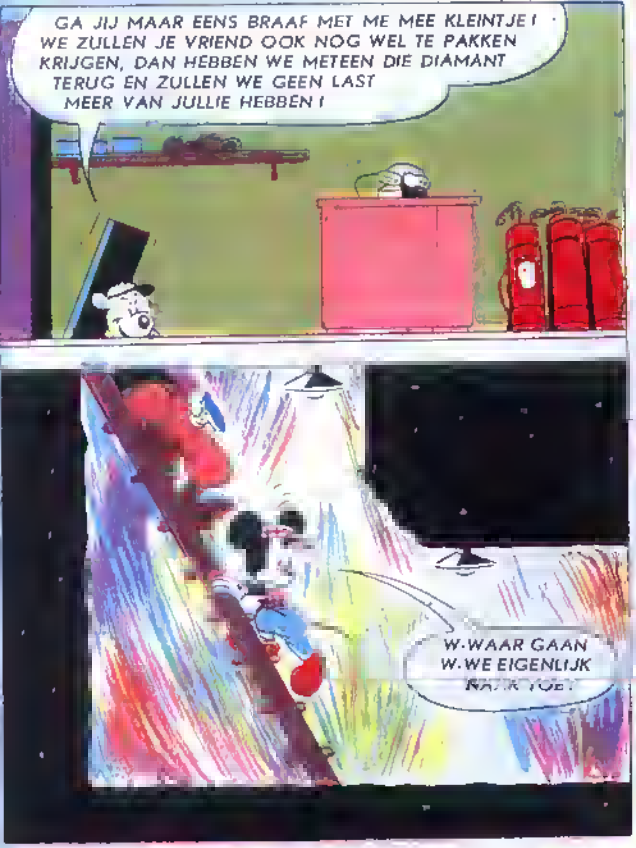
GA JIJ MAAR EENS BRAAF MET ME MEE KLEINTJE ! WE ZULLEN JE VRIEND OOK NOG WEL TE PAKKEN KRIJGEN, DAN HEBBEN WE METEEN DIE DIAMANT TERUG EN ZULLEN WE GEEN LAST MEER VAN JULLIE HEBBEN !
W-WAAR GAAN W-WE EIGENLIJK NAAR TOE ?

NAAR EEN VRIEND VAN MIJ, DIE JOU WEL EVEN ZOET ZAL HOUDEN !
JA MAAR DAT GAAT TOCH ZO MAAR NIET ! OVER TIEN MINUTEN STAAT DE POLITIE HIER BOVEN !

O, MET DE POLITIE KOM IK WEL KLAAR ! DIE STUUR IK MET EEN OF ANDER SMOESJE WEG ! DENK MAAR NIET DAT ZE JOU ZULLEN VINDEN !

INTUSSEN, BOVEN DE GROND . . .
. . . DRIEHONDERDZESENVEERTIG, DRIEHONDERDZEVENENVEERTIG . . . EN TOCH ZAL IK DAT DING RAKEN, AL MOET IK ER VOOR NAAR CHINA GRAVEN !

DRIEHONDERDACHTENVEERTIG, NEGENENVEERTIG,

U ZOU ME IN IEDER GEVAL TOCH WEL KUNNEN VERTELLEN, WAAR U VAN PLAN BENT ME NAAR TOE TE BRENGEN !
DRIEHONDERDVIJFTIG . .
MAAK JE MAAR NIET ONGERUST ! IK GA JE NAAR EEN VEILIGE PLAATS BRENGEN, WAAR IK NIET BANG HOEF TE ZIJN, DAT EEN VAN JE VRIENDEN OPEENS KOMT BINNEN VALLEN !

DRIEHON..
EMPF!
GOOFY!

WAT BEN IK BLIJ DAT IK JE ZIE!
HÉ, WAT DOE JIJ HIER IN CHINA, MICKEY?! IK HAD NOOIT VERWACHT JOU HIER TE TREFFEN!

DIT IS CHINA HELEMAAL NIET, GOOFY! WE ZITTEN HIER IN EEN TUNNEL ONDER DE GOLFBAAN!
HM, HET IS EIGENLIJK MAAR BETER ZO! IK ZOU TOCH NIET HEBBEN GEWETEN WAT IK IN HET CHINEES MOEST ZEGGEN!

ER IS HIER DE EEN OF ANDERE BENDE AAN 'T WERK, EN WIJ GAAN PROBEREN ER ACHTER TE KOMEN WAT ER NOU PRECIES AAN DE HAND IS! KOM MEE!
EH.. WAAR GAAN WE NAAR TOE?

DIE MAN ZEI, DAT HIJ ME NAAR EEN VRIEND VAN HEM ZOU BRENGEN...
NOU, IK GELOOF NOOIT, DAT ZO IEMAND ALS HIJ ERG VEEL VRIENDEN HAN HEBBEN, MICKEY!

SSSST, GOOFY! WE ZIJN NU BIJNA AAN 'T EIND VAN DE TUNNEL!

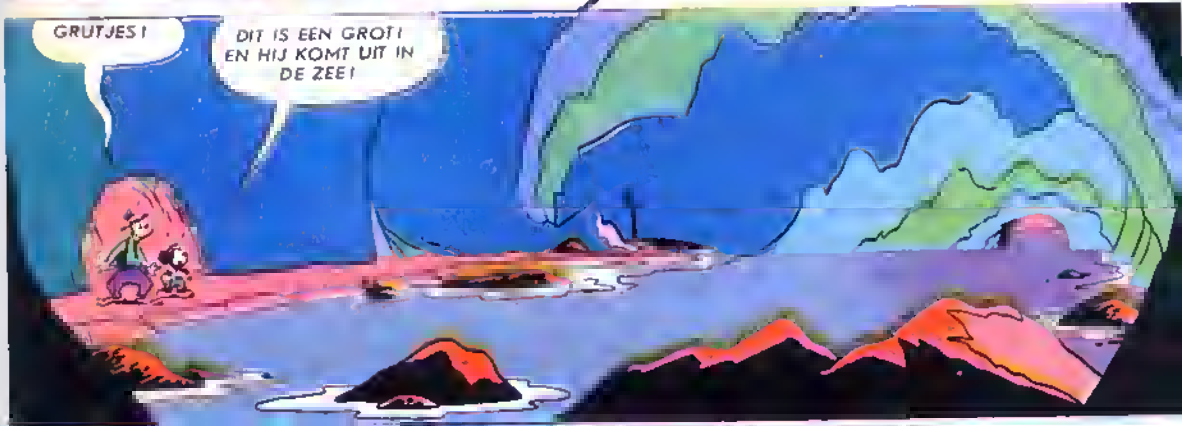
GRUTJES!
DIT IS EEN GROT! EN HIJ KOMT UIT IN DE ZEE!

ZIE JE DAT, MICKEY! ER LIGT IETS TE DRIJVEN IN HET WATER... DAAR BIJ DIE STEIGER! DAT GELE DING!
LATEN WE EENS GAAN KIJKEN!
H-HET IS 'N KLEIN ONDERZEEBOOTJE.
DAT GEBRUIKEN ZE NATUURLIJK OM VANUIT DE GROT OP ZEE TE KOMEN EN WEER TERUG!
DE INGANG VAN DE GROT IS VEEL TE LAAG VOOR EEN GEWONE BOOT, DAAROM MOETEN ZE WEL ONDER WATER BINNENKOMEN! IK VIND HET ALLEMAAL HEEL SLIM BEDACHT!
IK BEGRIJP ER NIETS VAN, MICKEY! WAT KAN DIT NU TE MAKEN HEBBEN MET DE DIAMANT, DIE IK NET IN DIE GOLFBAL HEB GEVONDEN?
DAT IS TOCH ECHT NIET ZO MOEILIJK... IK ZAL HET JULLIE WEL EVENTJES UITLEGGEN!
GEEF EERST DIE REVOLVER MAAR 'NS! DAT IS VEEL TE GEVAARLIJK SPEEL-GOED VOOR JULLIE!
LIEVE HELP! D-DÁT IS DE D-DIAMANTKONING!
JA, IK BEN DE DIAMANTKONING, DE GROOTSTE EN BERUCHTSTE DIAMANTSMOKKELAAR VAN DE HELE WERELD! MILJOENEN HEB IK ER MEE VERDIEND!
EN OMDAT JULLIE NOGAL VEEL BELANG SCHIJNEN TE STELLEN IN DE MANIER WAAROP IK ZE VERDIEND HEB, ZAL IK HET JULLIE UITLEGGEN. MET MIJN KLEINE ONDERZEEBOOT SMOKKEL IK DE DIAMANTEN DEZE GROT IN...
...DAN KOMT MIJN VRIEND, DIE OP DE GOLFBAAN WERKT, ZE HIER OPHALEN EN HIJ VERSTOPT ZE NETJES IN GOLFBALLEN TOT ER IEMAND KOMT, DIE ER EEN PAAR VAN WIL KOPEN!

HET IS ALLEMAAL ZO EENVOUDIG ALS WAT, JE MOET ER ALLEEN MAAR EVEN OPKOMEN! JULLIE BEGRIJPEN WEL, DAT IK JULLIE, NU JE ALLES WEET, NIET ZO MAAR KAN LATEN GAAN! DAT ZOU WEL HEEL ERG DOM ZIJN!
WAT BENT U VAN PLAN MET ONS TE DOEN?
JULLIE MOGEN EEN EINDJE MET ME MEE VAREN DE ZEE OP. HET IS ALLEEN 'N BEETJE VERVELEND VOOR JULLIE, DAT DE ONDERZEEBOOT ZO KLEIN IS...
ER IS BINNENIN GEEN PLAATS GENOEG VOOR ONS ALLEMAAL IK BEN BANG, DAT IK JULLIE ZAL MOETEN VRAGEN BUITEN TE BLIJVEN... MAAR DAT IS NIET ZO NEEL ERG, DAN KUNNEN JULLIE MEER ZIEN!
NOU, VEEL PLEZIER EN 'N GOEDE REIS!
GRUTJES, MICKEY! IK KAN ONDERWATER! ANG ZO GOED NIET ADEMHALEN ALS BOVEN WATER!
WE HEBBEN EEN HEEL KLEIN KANSJE OM ER NOG GOED AF TE KOMEN, GOOFY, MAAR DAN MOET IK M'N ARM UIT DIT TOUW ZIEN LOS TE WRINGEN.
ZO, DAT IS GELUKT! NU MOET IK PROBEREN DE DIAMANT UIT MIJN ZAK TE NALEN, DIE MAN OP DE GOLFBAAN DACHT DAT JIJ HEM HAD, DAAROM HEEFT HIJ HEM NIET BIJ MIJ GEZOCHT!
MAAR WAT WIL JE ER DAN MEE DOEN?
DIAMANTEN ZIJN HARD GENOEG OM ER KRASSEN MEE TE KUNNEN MAKEN IN GLAS! IK BEN EEN BOODSCHAP AAN DE DIAMANTKONING AAN HET SCHRIJVEN OP 'T GLAS VAN DE PERISKOOP. MISSCHIEN KAN IK HEM ZO BANG MAKEN, DAT HIJ DE GROT NIET DURFT UIT TE GAAN!
DAN MAG JE WEL OPSCHIETEN! ALS HIJ DE GROT UIT WIL VAREN, NAAR ZEE, DAN ZAL HIJ DAT ONDERWATER MOETEN DOEN!
SKRIETS! KRAS!
IK BEN ER AL HAAST MEE KLAAR!
W-WE GAAN AL NAAR BENEDEN, MICKEY! WE ZAKKEN!
SKRIETS!! SKRIETS!!

HELP!
NOU, DE BOODSCHAP STAAT ER OP. GOOFY! HAAL DIEP ADEM EN PROBEER HET ZO LANG MOGELIJK VOL TE HOUDEN!

IK KAN BETER EVEN KIJKEN OF ALLES VEILIG IS OP ZEE, VOOR IK ME NAAR BUITEN WAAG!

POLITIE KOMT! ZIJ ZULLEN DIAMANTEN IN HET CLUBHUIS VINDEN

DE POLITIE! LIEVE HELP! IK ZAL TERUG MOETEN GAAN OM DIE DIAMANTEN DAAR OP TE HALEN VOOR ZE ER ZIJN!

HM, HET ZIET ER NAAR UIT DAT IK LANG GENOEG ONDER WATER WAS OM VAN DIE TWEE BEMOEIALS AF TE KOMEN!

GOOFY! IS ALLES NOG GOED MET JE?
JA, BEST! IK VIND ÉÉN DING WEL EEN BEETJE VERVELEND... M'N KAUWGUM IS HELEMAAL ZOUT GEWORDEN!

WAT MOETEN WE NU DOEN, MICKEY?
WE ZULLEN HIER OP DE EEN OF ANDERE MANIER MOETEN ZIEN WEG TE KOMEN, MAAR HOE? HM, MISSCHIEN KAN IK HET TOUW DOORSNIJDEN MET DIE DIAMANT!

DAT IS ALWEER GEBEURD!
LATEN WE NAAR HUIS GAAN IK HEB GENOEG VAN AL DAT GOLVEN!

WE KUNNEN ER NU NIET MEE UITSCHEIDEN! ALS WE OP-SCHIETEN, KRIJGEN WE DIE SMOKKELAAR NOG WEL TE PAKKEN!
IK ZOU LIE-VER NIET OP-SCHIETEN EN HEM NOOIT VAN M'N LE-VEN MEER ZIEN!
KIJK! HIJ HEEFT NIET EENS DE TIJD GEVON-DEN OM Z'N VRIEND LOS TE MAKEN!
ZIE JE DAT HIJ AAN 'T PRO-BEREN IS OM LOS TE KOMEN? ZAL IK MAAR WEER OP HEM GAAN ZITTEN?
NEE, LAAT HEM MAAR! DAT LUKT HEM TOCH NIET! WE MOETEN DIE ANDER HEBBEN!
HOU JE HOOFD NAAR BENEDEN, ARMEN LOSJES, JE RUG RECHT, KNIEËN EEN BEETJE GEBOGEN EN JE MOND GOED DICHT!
SSSST! VOORZICHTIG, GOOFY, HIJ HEEFT EEN PISTOOL!
OPLETTEN NU, GOOFY! IK ZAL TOT DRIE TELLEN EN BIJ DE DERDE TEL SPRINGEN WE HEM OP Z'N RUG! EEN, TWEE...
DRIE! GRIJP 'M, GOOFY!
PROBEER Z'N PISTOOL TE PAK-KEN!
DAT KAN NIET, MICKEY! DIE IS DOOR HET LUIK IN DE TUNNEL GEVALLEN!
ONDER UIT!
GOLF BALLEN
GOLF BALLEN

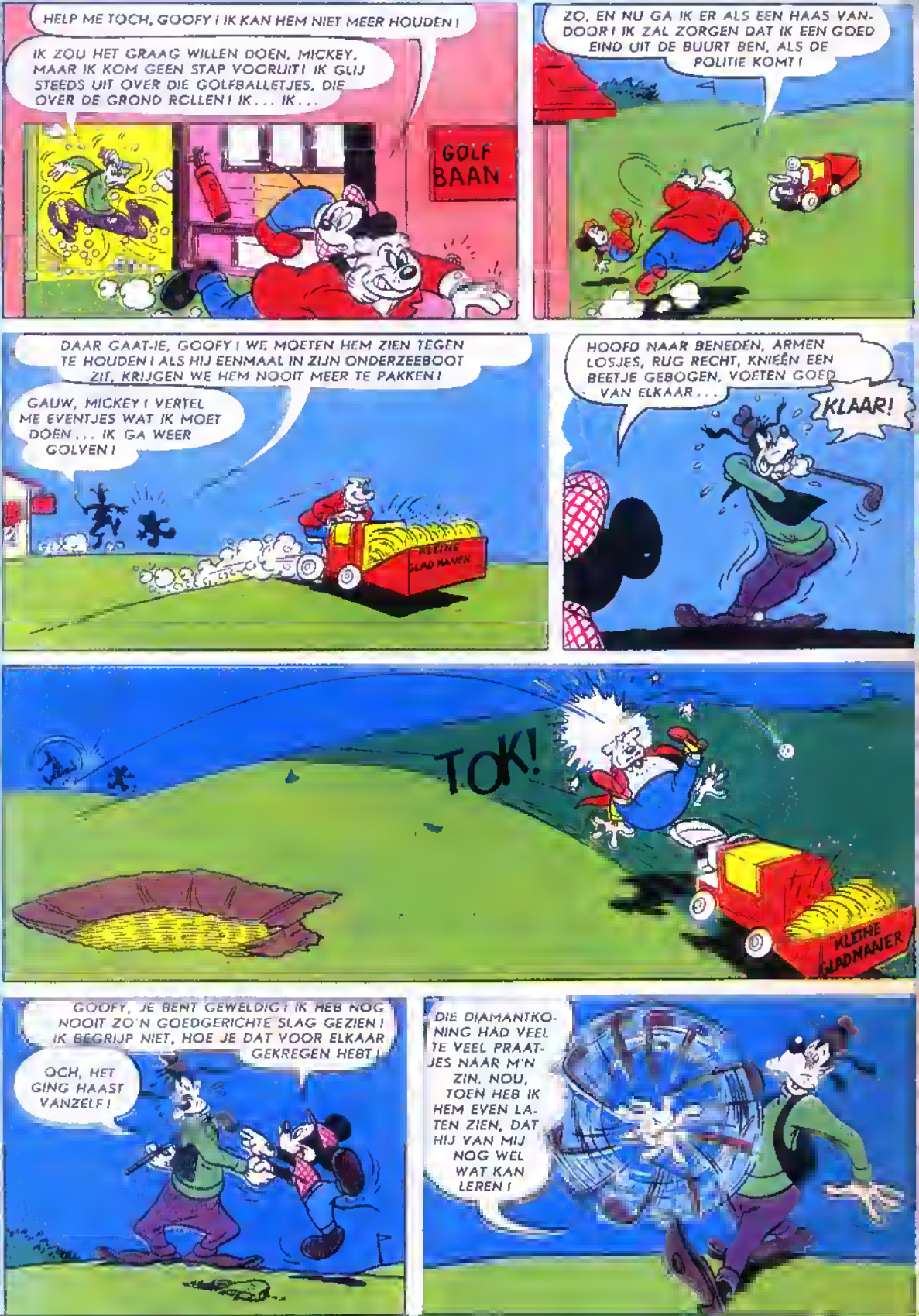
HELP ME TOCH, GOOFY! IK KAN HEM NIET MEER HOUDEN!
IK ZOU HET GRAAG WILLEN DOEN, MICKEY, MAAR IK KOM GEEN STAP VOORUIT! IK GLIJ STEEDS UIT OVER DIE GOLFBALLETJES, DIE OVER DE GROND ROLLEN! IK... IK...
GOLF BAAN
ZO, EN NU GA IK ER ALS EEN HAAS VANDOOR! IK ZAL ZORGEN DAT IK EEN GOED EIND UIT DE BUURT BEN, ALS DE POLITIE KOMT!
DAAR GAAT-IE, GOOFY! WE MOETEN HEM ZIEN TEGEN TE HOUDEN! ALS HIJ EENMAAL IN ZIJN ONDERZEEBOOT ZIT, KRIJGEN WE HEM NOOIT MEER TE PAKKEN!
GAUW, MICKEY! VERTEL ME EVENTJES WAT IK MOET DOEN... IK GA WEER GOLVEN!
KLEINE GADNAMER
HOOFD NAAR BENEDEN, ARMEN LOSJES, RUG RECHT, KNIEËN EEN BEETJE GEBOGEN, VOETEN GOED VAN ELKAAR...
KLAAR!
TOK!
KLEINE GADNAMER
GOOFY, JE BENT GEWELDIG! IK HEB NOG NOOIT ZO'N GOEDGERICHTE SLAG GEZIEN! IK BEGRIJP NIET, HOE JE DAT VOOR ELKAAR GEKREGEN HEBT!
OCH, HET GING HAAST VANZELF!
DIE DIAMANTKONING HAD VEEL TE VEEL PRAATJES NAAR M'N ZIN. NOU, TOEN HEB IK HEM EVEN LATEN ZIEN, DAT HIJ VAN MIJ NOG WEL WAT KAN LEREN!

Weet je weetje!

JIJ EN HET ATOOM

Als je een blokje ijzer in je hand houdt, denk je dat het blokje helemaal gevuld is, dat het volkomen massief is. Maar dat is niet waar. Dat blokje ijzer is vrijwel geheel leeg — van de ruimte, die het inneemt, is maar één miljoenste van een miljoenste deel gevuld, de rest is leeg....

De atoomkern is immers tienduizend maal zo klein als het atoom en vult dus de ruimte ervan maar voor een miljoenste van een miljoenste gedeelte op. Dat betekent, dat zelfs zo'n zware stof als ijzer, die zo'n

solide en massieve indruk maakt, in werkelijkheid „ijler", „luchtiger", „leger" is dan een tros speelgoedballonnen....

De atoomkernen van de atomen, waaruit ons lichaam bestaat, zouden gemakkelijk in de ruimte, die een speldeknop inneemt, plaats kunnen vinden. Maar het zijn de atoomkernen, die alles zijn gewicht geven, dus dat zou een speldeknop zijn, die tientallen kilo's weegt....

Een lucifersdoosje vol atoomkernen zou miljoenen tonnen wegen — zou even zwaar zijn als tientallen van de grootste oceaanschepen tezamen. „Maar zoiets komt niet voor!" zul je zeggen. Op aarde niet. Maar er zijn sterren, de zogenaamde witte dwergen, waar de atoomkernen zo dicht op elkaar zitten, dat een hoeveelheid voor de inhoud van een lucifersdoosje van zo'n ster op aarde miljoenen kilo's zwaarder zou wegen dan de zwaarste locomotief. Misschien kun je je nu gemakkelijker voorstellen dat in die onvoorstelbaar zware atoomkern enorme krachten schullen.

DE OPZIENBARENDSTE AUTORACE

De opzienbarendste autorace aller tijden werd gehouden in 1907: van Peking naar Parijs, een afstand van 13000 kilometer.

Wat de deelnemers aan deze monsterrit hebben moeten doorstaan, grenst aan het ongelooflijke. Meestal waren er geen wegen, maar wel woestijnen, moerassen, houten bruggen die op instorten stonden, rivieren, die men met vlotten moest oversteken en dat in een tijd dat de

automobielindustrie nog in zijn kinderschoenen stond.

Geen wonder, dat er slechts vijf deelnemers waren en dat maar twee daarvan het eindddoel bereikten. De winnaar, de Italiaan prins Borghese, deed er 60 dagen over. In Siberië zakte hij met z'n wagen door een brug en stortte in een rivier, bij Omsk vloog z'n wagen in brand — toch zette hij door.

De enige andere wagen, die Parijs bereikte, was van Nederlands fabrikaat: een 20 pk Spijker,, gebouwd door Trompenburg te Amsterdam, die ook de Gouden Koets maakte. Halverwege raakte de magneet van die Spijker defect en moest 'n technicus van Nederland naar Siberië reizen om een nieuwe te brengen..

HOE WERKT DE BANDRECORDER?

Honderdduizenden mensen hebben tegenwoordig behalve een radio een toestel waarmee ze muziek en gesproken woord op een plastic bandje vastleggen; een **band-recorder** of magnetofoon genaamd. Hoe werkt zo'n apparaat nu eigenlijk precies?

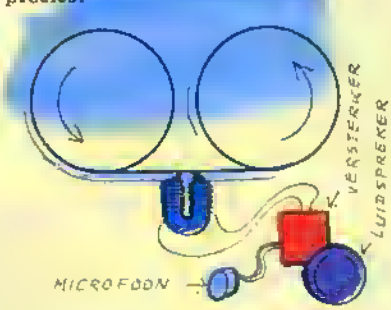

Als je voor de microfoon ervan spreekt, worden de geluidstrillingen van je stem omgezet in elektrische trillinkjes, in spanningen, die door radiobuizen worden versterkt en toegevoegd aan een elektromagneet, die dan in het ritme van de geluidstrillingen meer of minder sterk magnetisch wordt.

Langs die elektromagneet beweegt met gelijkmatige snelheid een plastic bandje, dat voorzien is van 'n laagje uiterst fijne deeltjes van een ijzerverbinding. Die worden onder invloed van het veranderend magnetisme van de elektromagneet meer of minder magnetisch en blijven dat.

Laten we nu de magnetisch geworden band in dezelfde richting als bij de opname langs de elektromagneet gaan, dan wekken de meer of minder magnetische gedeelten van het bandje in het draadspoeltje

van de elektromagneet kleine elektrische spanningen op. Van sterkte veranderend magnetisme wekt namelijk in een draadspoel elektrische spanningen op — denk maar aan een fietsdynamo!

Door die spanninkjes te versterken en naar een luidspreker toe te voeren, wordt het oorspronkelijk geluid weer hoorbaar!

De tape-recorder bewijst onschatbare diensten bij de omroep — alle hoorspelen worden er op opgenomen — op de luchthavens voor het vastleggen van het radioverkeer met vliegtuigen, bij muziekstudie en bij smalfilmamateurs, die nu gemakkelijk zelf sprekende films kunnen opnemen.

Walt Disney's
Knabbel en Babbel
MOET JE KIJKEN, BABBEL! DE GROTE VAKANTIE IS WEER BEGONNEN! 'T IS GEDAAN MET ONZE RUST!
METEEN GAAN ZE OVERAL MAAR KAMPEREN!
WAT 'N LAWAAI!
HONDEN BLAFFEN, KINDERTJES HUILEN, JONGENS SCHREEUWEN EN RADIO'S SPELEN!
H-HET IS VERSCHRIKKELIJK!
WRAF!
WAT ZULLEN WE GAAN DOEN, KNABBEL? IK VIND ER NIETS MEER AAN HIER IN 'T BOS! KUNNEN WE NIET EEN ZOMERSLAAP GAAN HOUDEN?
NEE, IK HEB EEN VEEL BETER IDEE! KOM!
IK WEET EEN PLAATS WAAR 'T WEL RUSTIG IS!
HAAR DUCKSTAD
PRETTIGE VAKANTIE, KINDEREN!
NOU? HOE VIN JE DIT? EEN STUK BETER, HÈ?
JA, HET IS HIER BEST UIT TE HOUDEN, HOOR! HIHIHI!

TOM POES EN DE BEKER VAN ONK

HEER BOMMEL WAS EEN GOUDEN BEKER KWIJTGERAAKT. DIE HIJ VAN EEN DWERGJE TE LEEN HEEFT GEKREGEN. HET WAS DE DRINKBEKER VAN ONK, DE WOUDKONING. EN DEZE ONK WAS NU GEWELDIG BOOS...

WAAR IS MIJN BEKER?

UW B-BEKER? DIE H-HEB IK NIET MEER. MAAR GAAT U TOCH EVEN ZITTEN, D-DAN KUNNEN WE RUSTIG PRATEN. IK ZAL JOOST EEN KOPJE THEE VOOR U LATEN INSCHEN-KEN. GEBRUIKT U SUIKER?

VOOS GEPRAAT! KOM MEE!

HELP!

WHOESH!

ALS DAT MAAR GOED AFLOOPT!

...HET WAS DE VRAAG OF TOM POES NOG OP TIJD ZOU KOMEN. WANT ZOWEL VOOR HEER BOMMEL ALS VOOR HET DWERGJE ZAG HET ER NIET BEST UIT!

IK MOET HEER OLLIE HELPEN. MAAR WAAR HEEFT ONK HEM NAAR TOE GEBRACHT? NAAR DE WOONBOOM VAN HET DWERGJE MISSCHIEN?

ZO SNEL HIJ KON, RENDE TOM POES NAAR HET BOS, WAAR HET DWERGJE WOONDE; WANT HIJ WIST GEEN ANDERE PLEK, WAAR HIJ HEER BOMMEL EN ONK ZOU KUNNEN ZOEKEN. HIJ WAS HIERMEE OP DE GOEDE WEG, MAAR...

EN NU WIL IK WETEN, WAT ER MET MIJN BEKER IS GEBEURD. WEE DE SCHULDIGE! BIJ DE SCHIMMELS VAN TUHU, IK ZAL HEM STRAFFEN!

DE SCHULD LIGT BIJ MIJ, MACHTIGE ONK. IK HEB DE BEKER UITGELEEND.

ALZO GE ERKENT RUITERLIJK SCHULD? DAN MOOGT GE KIEZEN, WAARIN IK U VERANDEREN ZAL: EEN KEVER OF EEN SPINNEKOP.
EEN MOEILIJKE KEUS, MACHTIGE ONK. .
HET ARME DWERGJE BEGON TE BEVEN.
MAAR NU KWAM HEER BOMMEL MOEDIG NAAR VOREN.
EEN OGENBLIKJE, HEER ONK. IK VIND HET HEEL ONGEPAST IEMAND ZO MAAR IN EEN KEVER OF EEN SPINNEKOP TE VERANDEREN, ZOIETS DOET GEEN HEER.
HOE NU? HET IS IMMERS RECHTVAARDIG?
NEE, HET IS NIET RECHTVAARDIG. IK KAN NIET DULDEN, DAT HEER DWERG WORDT GESTRAFT, OMDAT IK EEN BEKER HEB ZOEK GEMAAKT. MIJN GOEDE VADER ZEI ALTIJD: „OLLIE, JONGEN, DURF DE VERANTWOORDING VOOR JE DADEN TE DRAGEN", EN DAAR HOUD IK ME AAN.
DE FIERE WOORDEN VAN HEER BOMMEL MAAKTEN INDRUK OP DE WOUDKONING.
BIJ DE BLOEMEN VAN FLORA, DAT IS DAPPER GESPROKEN!
OCH JA... DE MOED VAN EEN BOMMEL IS GROOT. DAT IS BEKEND.
GOED DAN. ALS GE DIT WENST, ZAL IK NIET DE DWERG STRAFFEN... MAAR U!
M-MAAR MIJ? D-DAT... EH... DAT IS HEUS MIJN WENS NIET! EN HEER IN EEN KEVER VERANDEREN... OF IN EEN SPINNEKOP... NEE! DAT NIET!
GE WILT GEEN KEVER OF SPINNEKOP WORDEN? WELNU, DAN ZAL IK U VERANDEREN IN EEN GEVLEKTE SNEKKE.

EEN GESNEKTE VLEK . . . EH . . . EEN GEVLEKTE DINGES? NEE! IK . . . IK WIL HEER BLIJVEN, ALS U BEGRIJPT, WAT IK BEDOEL.
BEZORGD VROEG HEER BOMMEL ZICH AF, HOE HIJ ER ALS GEVLEKTE SNEKKE UIT ZOU ZIEN. HET LEEK HEM BESLIST NIET PRETTIG. MAAR ONK LUISTERDE NIET NAAR ZIJN PROTESTEN EN BEGON REEDS TOVERFORMULES TE MOMPELEN . . .
. . . TOEN OPEENS DE STEM VAN TOM POES KLONK.
MENEER ONK! WACHT EVEN!
HIJGEND KWAM TOM POES AANRENNEN.
ALS U HEER OLLIE VERANDERT, BENT U DE BEKER VOORGOED KWIJT, WANT HIJ IS DE ENIGE, DIE HEM NOG ZOU KUNNEN TERUGWINNEN!
WAT? HOE? WAT WEET GIJ VAN MIJN BEKER AF?
UW BEKER IS UITGELOOFD ALS PRIJS VOOR „DE SPORTMAN VAN HET JAAR", HEER OLLIE PROBEERT HEM ZO TERUG TE WINNEN. HIJ HEEFT AL ÉÉN WEDSTRIJD GEWONNEN. ALS DAT HEM NOG EENS LUKT, MAAKT HIJ EEN GOEDE KANS OM TOT SPORTMAN VAN HET JAAR TE WORDEN UITGEROEPEN.
HET DUURDE EVEN VOOR DE WOUDKONING BEGREEP WAT PRECIES EEN „SPORTMAN VAN HET JAAR" WAS. MAAR TENSLOTTE LIET HIJ HEER OLLIE, NA EEN LAATSTE WAARSCHUWING, ZIJN GANG GAAN . . .
EEN RUW IEMAND, DIE ONK. HIJ WILDE ME VERANDEREN IN EEN GESNEK . . . EH . . . GEVLEKTE SNEKKE. WAT ZOU DAT VOOR IETS ZIJN, JONGE VRIEND?
HET ZIJ ZO, DAN GEEF IK HEM NOG EVEN DE TIJD. MAAR NIET LANG MEER...
IK WEET HET NIET, HEER OLLIE. MAAR HET KLINKT NIET PRETTIG. HET IS TE HOPEN, DAT U DIE BEKER TERUGWINT, VOOR ONK ONGEDULDIG WORDT. U MOET ZO GAUW MOGELIJK NOG EEN OF ANDERE WEDSTRIJD WINNEN. HM, ER IS BINNENKORT EEN ZEILWEDSTRIJD...

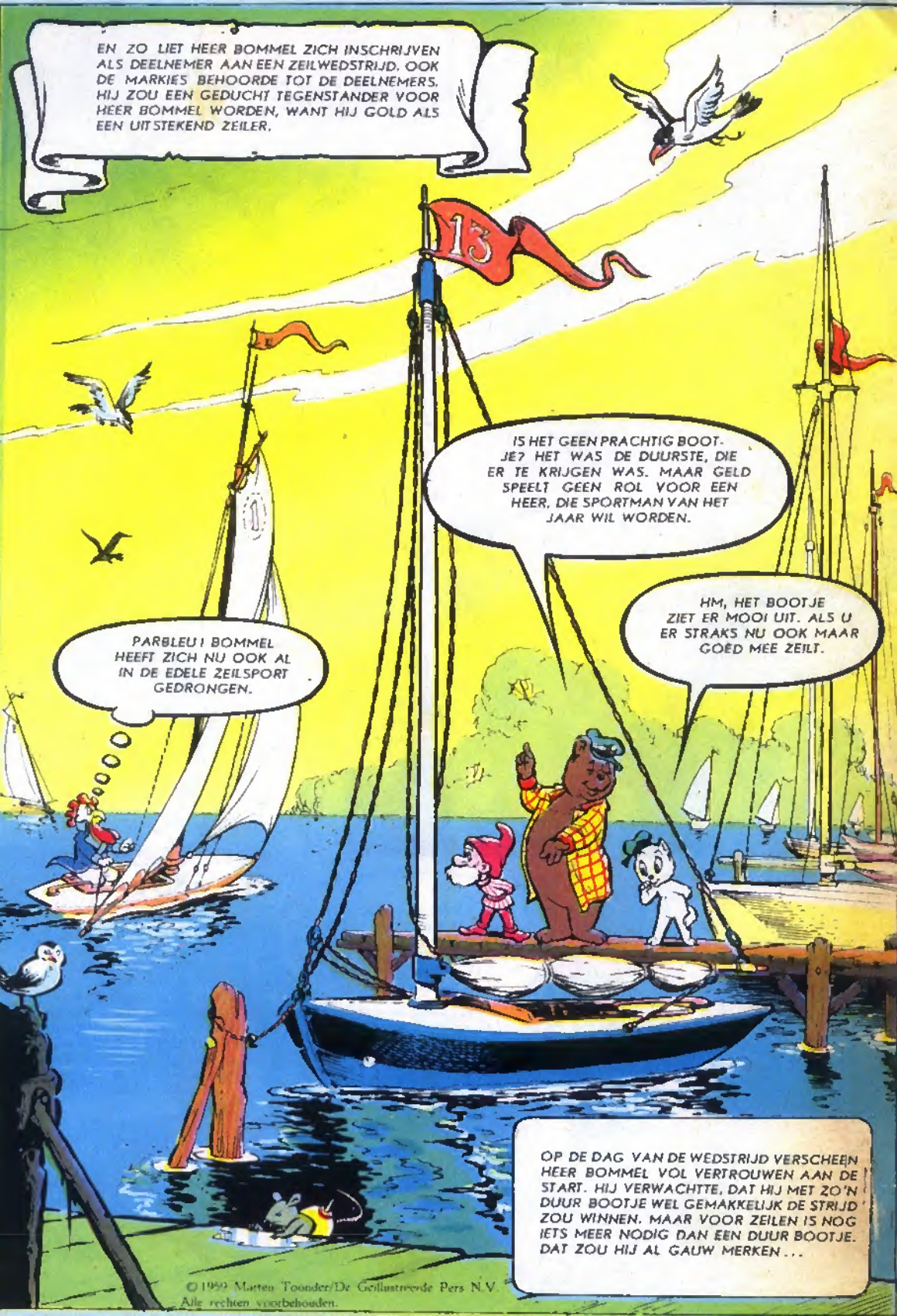

© 1959 Matteo Toonder/De Geïllustreerde Pers N.V.
Alle rechten voorbehouden.